

Главна интрига последњих неколико година у руској и међународној јавности и политичким круговима решена је у суботу на 12. конгресу Јединствене Русије. На њему је обелодањено да ће се Владимир Путин кандидовати на председничким изборима марта идуће године, а садашњи председник Дмитриј Медведев предводиће списак ове партије на парламентарним изборима децембра месеца, а затим се из Кремља преселити у Бели дом, односно постаће премијер. Кандидатуру Путина за шефа државе предложио је актуелни председник Медведев.

Да ће Путин поново постати шеф државе, а Медведев премијер, то су сада само предлози, јер грађани на изборима треба да дају последњу реч. Међутим, како ствари сада стоје, а оне се готово сигурно неће променити до децембра ове, односно марта идуће године, можемо са великом дозом сигурности већ сада рећи да ће Владимир Путин поново бити председник Русије, а Дмитриј Медведев – председник владе. Тиме ће у ствари бити извршена рокада у Кремљу и Белом дому.

Наредни председник Русије, сагласно променама Устава које су уследиле на иницијативу и предлог Медведева 2008 године, руководиће земљом шест година, а не четири као до сада.

У случају победе, Путин ће у марту по трећи пут бити изабран за председника Русије, што ће бити први пут у историји земље. Он је био председник у два мандата узастопце, од 2000. до 2008 године.

Колико је сада познато, своју кандидатуру поднеће такође лидер руских комуниста ГенADIЈ ЗЈуганов и лидер Либерално- демократске партије Владимир Жириновски. И један и други кандидовали су се на свим досадашњим председничким изборима у постсовјетској Русији, али су увек остајали кратких рукава. ЗЈуганов је на изборима

деведесетих година тесно изгубио од Јељцина, а према неким извештајима, у једном кругу добио је чак више гласова од Јељцина, али су изборни резултати фалсификовани. Ови наводи немају званичну потврду. Није искључено да буде још председничких кандидата, али по свим анализама, њихови изгледи биће равни нули. Да ли ће кандидатуру поднети и бизнисмен, а одскора и политичар Михаил Прохоров, велик, коју је он кратко време предводио па напрасно напустио. Аналитичари сматрају да ни „Миша жирафа“, како га у народу зову због изузетно високог раста, нема никакве шансе.

Питање о томе ко ће бити председнички кандидат на изборима 2012. године почело је да се поставља још пре председничких избора 2008 године. И Путин и Медведев уверавали су бираче да неће конкурисати један другоме и да ће се договорити о кандидатури. „Ми смо људи једне крви и једнаких политичких погледа” , говорила су обојица.

Неко вре

ме изгледало је да између двојице политичара постоје несугласице. Сетимо се изјава о Либији, које су се драстично разликовале; па изјава о Ходорковском и неким другим питањима. Путин је увек био оштрији на језику и погађао „тачно у мету”, за разлику од Медведева који је био обазривији, употребљавао блажи речник и деловао некако неутрално, помирљиво, са мање емоција. Ипак, када је требало штитити националне интересе, и Медведев је био врло енергичан јасан. Због тога су на западу Медведева карактерисали као либералног политичара са а самим тим и прхватљивијег партнера, а Путина као „тврдог” саговорника код кога је још сачувана извесна црта КГБ-а чији је био руководилац.

Медведев и Путин саопштили су на конгресу да су се још одавно договорили о будућој политичкој активности, односно функцијама, што у одређеним политичким круговима у Москви изазива сумњу. Да смо раније обелоданили наше планове, половина функционера и у влади и у Кремљу престала би да ради и очекивала промену руководства – кажу чланови тандема. Медведев је изјавио да је њихова одлука „дубоко промишљена” и да су о тој варијанти размишљали још у време „када је формиран наш другарски савез”. Протекле године потврдиле су правилност изабране стратегије рекао

је Медведев. Он је објаснио и зашто су од јавности скривали договор. „Надам се да нас као грађани схватате – то је питање политичке целисходности, питање кретања закона политичког жанра управо у нашој земљи”.

Делегати Конгреса – њих око 11.000 бурно су поздравили Медведева и Путина и дуго им аплаудирали. Њихова одлука такође је повољно је примљена у Кремљу и влади као и код већине политичара, коментатора и аналитичара. Међутим, има и супротних схватања, како у јавности тако и у врховима влашти. За новинаре је неочекиваним било реаговање на догађаје на конгресу помоћника председника за економска питања Аркадија Дворковича. Одговарајући на питање – зашто није на конгресу, Дворкович је рекао да му је пријатније да у малој сали спортског комплекса Лужњики игра хокеј. „Дабоме, нема повода да радост”, изјављује Дворкович. Он међутим није прецизирао чиме је незадовољан.

Његов став деле и лидери појединих Јединственој Русији конкурентских парламентарних и непарламентарних партија. Чак и неки политичари (додуше њих је мањи број) који поздрављају одлуку тандема, сматрају да она доноси и поједине ризике. Ако је за Јединствену Русију одговарао само премијер, сада ће за ту партију да одговара и Медведев. Политиколог Михаил Ремизов оцењује да се све изјаве о даљем развоју земље дају на прагу опасности од нове економске кризе, па би за реализацију планова био потребан други модел економског развоја, уз ослањање на унутрашње тржиште и на сопствене снаге.

И експерти и политичари у Москви говоре у глас да за њих изјава Путина и Медведева не представља изненађење. Она је логична последица одсуства конкуренције и непостојања конфликта између девојце лидера. По оцени политиколога Константина Симонова, продужавање неизвесности до парламентарних избора децембра месеца не би користило ни једном ни другом политичару. Он такође сматра да истицање Путина као председничког кандидата претвара парламентарне изборе у „референдум о поверењу” грађана у конструкцију Путин – председник, а Медведев – премијер.

Критика лидера руских комуниста Геннадина Зјуганова је потпуно разумљива. Он каже да за четири године, колико је Медведев председник, а Путин премијер, „ништа суштински у земљи није учињено; влада је остала неквалификована и непрофесионална, а рокада ништа неће изменити у земљи”.

Пише: Ђорђе Милошевић
понедељак, 26 септембар 2011 18:12

Лидер Либерално-демократске партије Владимир Жириновски, који је најавио кандидатуру за председника, каже да ће се његова партија на изборима придржавати давно дефинисане политике. За нас су важнији наши спискови и сопствени председнички кандидат, ка

же Жириновски.

Познати коментатор Петар Романов подсећа да је „Јељцинова рокада” 1998. године завршена дефолтом, али истиче да је паралела са тим догађајем веома условна: Владимир Путин није „дечко изненађење” већ искусан политички ветеран. Осим тога, рокаду је извео он сам, а не неко други.

Романов подсећа на речи Путина да је свака реформа усмерена ка биризи за човека. Човек не постоји због државе, него држава због човека. Ако Путин и Медведев стварно желе да спроведу у живот ту формулу, мораће да почну од нечег што је најважније, а то су политичке реформе. Без слободног човека све остале реформе биће, као и раније, чист промашај.

Политички кругови у Москви изненађени су ставом потпредседника владе и министра финансија Алексеја Кудрина који каже да неће ући у владу Медведева чак и ако га позову. Кудрин истиче да „има низ несугласица” са Медведевим о економским проблемима, пре свега око војног буџета. Кудрин сматра да су војни издаци превелики у поређењу са средствима која се издвајају за школство, здравство и неке друге делатности. Из владе пак поручују да се још никаква дискусија о саставу будућег кабинета не води.

Највише жучи просуо је некадашњи миљеник Бориса Јељцина, његова сива еминенција, својевремено губернатор Нижњег Новгорода и потпредседник владе Борис Њемцов. Он каже да ће Русија под Медведевим и Путином доживети судбину арапских земаља у којима последњих месеци бесне револуције и нереди.

Догађаји на конгресу Јединствене Русије доживели су велики публицитет на западу уз прилично уздржане тонове. То је донекле разумљиво јер су на конгресу изречени само предлози а избори тек предстоје, иако нико не сумња да ће Путин победити на

Рокада у Кремљу

Пише: Ђорђе Милошевић
понедељак, 26 септембар 2011 18:12

изборима. Московски медији пренели су реаговања америчке штампа која процењује да ће Путин бити у Кремљу наредних дванаест година, дакле још два мандата. Када се то сабере са претходна два председничка и једним премијерским мандатом, добија се импозантна бројка од 24 године. Медији на западу изводе рачуницу да се у том домену Путин може поредити са Стаљином и Брежњевим; Стаљин је владао Совјетским Савезом 30, а Брежњев 18 година.

Америчка штампа констатује да сама по себи, та чињеница, односно поновни долазак Путина у Кремљ, не мора бити негативна, јер је Путин, како се истиче, „дао сагласност” Медведеву за ресетовање односа са Америком. Ипак, како је у Москви пренето, у западним престоницама се не искључује извесно захваљење односа са Русијом, иако се повратак Путина у Кремљ не доживљава као нека трагедија. Коментатори на западу процењују да су и западни политичарти, као и политичарти у Москви, постали прагматичнији и да су „принуђени да трпе једни друге”. Од највиших западних руководилаца, нешто одређенија била је немачка канцеларка Ангела Меркел која је рекла да ће Немачка сарађивати са било којим руским председником.

Западни аналитичари, чије мишљење преносе московски медији, процењују да рокада у Москви неће решити многобројне проблеме у земљи нити ублажити незадовољство које се због економске ситуације и других отворених проблема, на првом месту корупције, уочава не само у масама већ и делу политичке елите. Ако падне цена главног руског извозног артикла – нафте, Русија би се, уз нову економску кризу која погађа и многе друге земље, могла наћи у незавидном положају, процењују западни експерти.

Аналитичари у Москви постављају питање – да ли ће доћи до одређених промена у унутрашњој и спољној политици. Са великом дозом сигурности се може претпоставити да неће јер су садашњу и међународну и унутрашњу позицију креирали заједно Путин и Медведев. Ту и тамо могу се очекивати промене

али у нијанси које неће битније нарушавати курс који се тренутно спроводи.

Путин ће се и на унутрашњем и на међународном плану суочити са проблемима са којим се сукобљава и садашње руководство у Кремљу. На унутрашњем плану највећи изазов биће суочавање са новом претећом економском кризом, затим са тероризмом, Северним Кавказом и корупцијом. Чини се да ће ситуација на Северном Кавказу ипак бити највећи изазов због нарастања муслиманског екстремизма и антируског расположења. Путин је био више него јасан када говори о том проблему. Он најенергичније брани територијалну целовитост земље, а сасвим недавно је изјавио да онима, који кажу да би Северни Кавказ „требало одрезати” од осталог дела земље поручује: тим паметњаковићима би „нешто требало одрезати”. Да поновим: то није једини, али је вероватно највећи изазов за комплетно будуће руководство земље.

На међународном плану, Путин ће наследити проблем изградње америчког система противракетне одбране, чему се Москва одлучно противи сматрајући да је уперен не против „земаља отпадника” и (непостојеће) нуклеарне опасности, већ против Русије.

Како се може констатовати, не постоје индиције да би Москва могла мењати досадашњи курс односа са Србијом и његов пријатељски карактер. Има неких гласова да би Путин већ идућег месеца могао посетити Србију, по други пут ове године, али иакавих званичних потврда таквих наговештаја нема.

Русија има дугорочни план друштвено-економског и политичког развоја до 2020. који је заједнички сачинила садашња „команда” са Путином и Медведевим на челу. Њиме се, најкраће речено

предвиђа изградња политички стабилног, економски и социјално просперитетног и војно

Рокада у Кремљу

Пише: Ђорђе Милошевић
понедељак, 26 септембар 2011 18:12

снажног демократског друштва. Русија ће сарађивати са свим земљама које су спремне на равноправну сарадњу и неће пристати да буде млађи и подређени партнер. То је константа коју Москва на међународном плану свакако неће мењати. Напротив, поновним доласком Путина у Кремљ та константа може још више ојачати.

Владимир Путин је недавно рекао да ће Русија у догледној будућности бити земља у којој ће се комфорно живети и чији ће се грађани њоме поносити. И Медведев и Путин су много пута до сада поновили да неће штедети напоре да се такав циљ и оствари. И попред великих тешкоћа и изазова који стоје на том путу и које не негира ни владајући тандем. Рокадом у Кремљу таква ориентација може добити нови подстицај.